

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 7 de març del 2007 la representació processal de la societat andorrana "P. SA" va formular demanda contra l'Hble. Comú d'Andorra la Vella en exercici de l'acció reivindicatòria per tal de recuperar la possessió del terreny que es troba davant l'entrada dels Grans Magatzems P. pel ** de l'Av. Meritxell, que entenia ocupat indegudament per aquella Institució.

II.- La representació processal de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella va contestar a la demanda oposant-se a la mateixa i argumentant que el seu títol sobre la franja de terreny que reivindicava l'adversa derivava de la cessió feta al seu mandant per part de les Sres. C.M.P. i D.M.P. a l'Hble. Quart d'Andorra la Vella en data 6 d'abril del 1967, conveni en el què la Sra. T.C.R. reconeixia haver estat part. Al·legava igualment el demandat que en tot cas havia adquirit la propietat de la franja de terreny reivindicada per usucapió.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica i posteriorment de conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 4 de setembre del 2007 estimant parcialment la demanda de la part agent i declarant que era propietat de la societat "P. SA", i no del l'Hble. Comú d'Andorra la Vella, la franja de terreny reivindicada, fent imposició a la part demandada de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i procuradora.

V.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació tot desestimant la demanda formulada per l'adversa i imposant-li a ella les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La demanda formulada per la representació processal de la societat "P. SA" en exercici de l'acció reivindicatòria es fonamenta en la tesi que en data 15 d'octubre del 1971 les Sres. M.P.S., C.M.P. i D.M.P. van vendre a la Sra. T.C.R. "una porció de terreny de 2.393,04 m2 incluída la meitat d'un carrer en projecte de dotze metres d'amplada" que en el plànol que s'acompanyava venia determinada per les lletres A,B,C,D,E,F,G,P,H,K,Q,J,I,A i que aquesta parcel·la de terreny va ser aportada per la seva propietària a "Bellavista S.A.", avui anomenada "P. SA" en data 11 de desembre del 1981, fets que s'acreditaven mitjançant el certificat que consta al foli 28 de les actuacions. D'altra banda, afirmava la demandant que el citat límit de la seva propietat va ser reproduït en diverses escriptures, còpia de les quals aportava, i també es reflectia en el pla d'ordenament i urbanisme de la parròquia d'Andorra la Vella (POUP). Per aquesta raó, desitjant aixecar una paret que recobris la que confrontava amb la propietat dels hereus del Sr. Jacint R. i oposant-se l'Hble. Comú a aquesta possibilitat, sol·licitava que es declarés "que tota aquella franja de terreny que es troba compresa entre el límit d'edificació

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

actual de "P.", el carrer Dr. M., la Casa R. i l'Av. Meritxell, enfront l'entrada dels "Grans Magatzems P." pel núm. 19 de l'Av. Meritxell, inclòs una part lineal de carrer, era propietat de la seva mandant i, per tant es condemnés a l'Hble. Comú d'Andorra la Vella a retornar-li la seva possessió, amb expressa condemna en costes a la demandada.

II.- La Sentència que ara es recorre estima la demanda l'acció reivindicatòria exercitada per la societat "P." entenent que en el document signat el dia 6 d'abril del 1967 entre el que fou Cònsol de l'Hble. Quart d'Andorra la Vella en aquella data i les germanes C.M.P. i D.M.P. de Casa M., propietàries originàries del referit terreny (foli 72), en el què es fonamenta la defenent per oposar-se a la demanda, s'acordava exclusivament una retrocessió del límit edificable de quatre metres respecte de l'original, però no una cessió del terreny que s'admetia lliure d'edificació i aquesta tesi no pot ser compartida per aquesta Sala.

Malgrat és cert que en el document signat en data 6 d'abril del 1967 entre les propietàries del terreny objecte del present litigi i l'Hble. Quart d'Andorra la Vella no es menciona textualment que es cedeixi el citat terreny, no hi ha dubte de que la finalitat d'aquest acord no era altre que permetre que l'Avda. Meritxell tingués una amplada superior a la que tenia en aquell moment, com es reconeix a la Sentència d'instància, ja que en ell es diu textualment que "han arribat a un acord amistós amb l'Hble. Quart d'Andorra la Vella, per a que en el llinda de la finca que dóna a la citada Avinguda de Meritxell, la línia d'edificació es retiri una distància aproximada de quatre metres de la línia que fins a la data d'avui marcava el límit edificable, de forma que el carrer passi dels 13 metres d'ample actuals als 17 metres aproximadament" (foli 72). Atesa aquesta finalitat, cal interpretar l'acord en el sentit que es cedia a l'Administració la titularitat del terreny, ja que, quan es pugui donar diversos sentits a la significació de les frases d'un contracte, s'ha de tenir en compte per tal d'interpretar-lo la veritable voluntat dels contractants (Digest 33,10,7-2) i s'ha de preferir aquell que sigui més adequat a la finalitat que persegueix el negoci, com posa de relleu el Digest 50,17,67 quan afirma *quoties idem sermo duas sententias exprimit, ea potissimus*

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

excipiatur, quae rei gerende aptir est. En el mateix sentit, la Sentència del Tribunal Superior de la Mitra de 30 de juny del 1987 destaca que en la interpretació del contracte s'ha de tenir en compte la intenció dels contractants "i que tingui efecte el pacte amb estricte observància del principi de dret *pacta sunt servanda*, interpretant les diferents clàusules en relació entre elles, tenint sempre present la finalitat que les parts es van proposar al contractar, de conformitat amb el què assenyala la Llei del Digest de *regulis iuris* n° 4, tit. 2on, llibre 17".

III.- D'altra banda, en virtut de l'esmentat acord, les propietàries del terreny admetien que aquesta franja que es deixava lliure d'edificació quedés afectada a un servei públic, com és la utilització pública de la voravia i la calçada de l'Avda. Meritxell i, una vegada produïda aquesta afectació, el bé en qüestió havia de considerar-se de domini públic en virtut del que disposa l'article 76 del Codi de l'Administració i, per tant, els antics propietaris no podien disposar d'ell quatre anys més tard, ja que, d'acord amb l'article 86 d'aquest Codi, els béns de domini públic són inalienables, imprescriptibles i no embargables mentre conservin aquest caràcter. En el mateix sentit, cal entendre que en l'actualitat tant la voravia com la calçada de l'Avda. Meritxell són de domini públic, tant per haver estat utilitzades per un termini superior a un any per un ús públic (article 79 del Codi de l'Administració), com pel fet que la dita avinguda està classificada com "carretera general número 2" d'acord amb l'Ordinació de 4 de juliol del 1969 i, com posa de relleu la Sentència de la Sala Administrativa d'aquest Tribunal de 25 de març del 1997, "les carreteres formen part del domini públic" i "pertanyen al domini públic, no solament la superfície de la carretera mateixa, sinó igualment els béns que constitueixen un accessori imprescindible i indissociable de la carretera", raó per la qual entenem que no poden ser reivindicades pels particulars.

IV.- Per un altre cantó, a partir del dia 6 d'abril del 1967 l'Hble. Quart d'Andorra la Vella va actuar com a titular de la dita franja de terreny i per aquest motiu es va dirigir a ell la Sra. C. Vda. P. en dates 12 d'abril del 1969 i 21 de gener del 1972 per tal que imposés als altres propietaris dels terrenys afectats per

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'ampliació de l'avinguda Meritxell el límit d'edificació pactat amb ella, de tal manera que si volien construir-hi o fer-hi obres havien de sol·licitar el corresponent permís, al·legacions a les que l'Hble. Quart respon manifestant que ja ho havia decretat així (folis 76 a 78). Per aquesta raó, cal entendre que a partir d'aquella data l'Administració va tenir la possessió del terreny en concepte de propietari de manera pública i pacífica i per tant en el moment de presentar la demanda havia usucapit la propietat per haver transcorregut el termini de 30 anys que exigeix l'Usatge Omnes Causae i no podia prosperar una acció reivindicatòria exercitada pels successors dels antics propietaris a la què els posseïdors s'oposaven.

V.- La Sentència recorreguda al·lega, com un altre argument per oposar-se a la pretensió de l'adversa, que, en tot cas, qui va posseir el terreny va ser el M.I. Govern i no pas l'Hble. Comú, ja que la titularitat de l'Avda. Meritxell li pertany des de l'any 1967 i per Ordinació de 4 de juliol del 1969 va ser classificada com a "Carretera General número 2". Doncs bé, aquest argument no fa més que refermar la improcedència d'estimar l'acció reivindicatòria entaulada per la part agent, ja que això suposa igualment que l'Avinguda i les voreres tal com es troben actualment són de domini públic des d'aquell any i, per tant, la titularitat correspon en tot cas a l'Administració de l'Estat de la qual forma part el Comú d'Andorra la Vella, ja que l'article 12 del Codi de l'Administració disposa que aquesta està formada pel conjunt d'institucions organismes i persones per mitjà de les quals el poder executiu general i les autoritats locals garanteixen l'execució de les normes jurídiques i el funcionament dels serveis públics i, d'acord amb l'article 13 del mateix Codi, els Comuns i els Quarts i els òrgans que en depenen constitueixen l'Administració pública. Per aquesta raó, entenem que la possessió del dit terreny l'ha tingut en tot cas l'Hble. Comú com part de l'Administració pública des de l'any 1967, o com a molt tard des de l'any 1969, malgrat en aquest moment la seva titularitat estigui pendent del traspàs efectiu a l'Hble. Comú, com posa de relleu l'informe elaborat pel Sr. M.R.M. Cap de l'Àrea d'Urbanisme i Sostenibilitat (foli 172).

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

VI.- Per oposar-se al recurs, la recurrent es fonamenta igualment en el fet que, segons el seu parer, en el POUP de l'Hble. Comú s'inclou la franja de terreny que es reivindica dins dels límits de la seva propietat, afirmant que això es pot observar al plànol dels folis 182 a 184, i que les dades contingudes en un acte administratiu gaudeixen de la presumpció d'exactitud. No obstant, cal tenir en compte, per un cantó, que aquesta presumpció no és absoluta i que, per tant, es pot provar l'existència d'errors i que, a més a més, com destaca l'informe del Sr. M.R.M. elaborat en resposta a la sol·licitud dirigida en aquest sentit al M.I. Ministre de Urbanisme i Ordenament Territorial, l'article 3 de la Llei de designació de carreteres del 21 de febrer del 2005 disposa que el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial (POUP) pot preveure una amplada superior de la carretera, però, si no ho fa, no es modifiquen els límits d'edificació de les construccions que hi afronten quan se li traspassa la seva titularitat, ja que el que no pot fer en cap cas és reduir-ne l'amplada, d'acord amb el que disposa l'article 3.3 de la citada Llei. D'altra banda, tant al plànol que consta al foli 89, com al del foli 156 del POUP d'Andorra la Vella, com al que s'aporta als folis 179 a 181 en relació a la "carretera general número 2 de definició de l'eix i límits d'edificació", la franja de terreny situada davant dels "Magatzems P." es considera com vorera de l'Avda. Meritxell, sense que, com destaca el Sr. M.R.M. en el seu informe (foli 174), es pugui aparentment observar que el Pla hagi modificat l'amplada.

VII.- En estimar-se el recurs no procedeix fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada de conformitat amb el que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del l'Hble. Comú d'Andorra la Vella contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 4 de setembre del 2007 que REVOQUEM, desestimant íntegrament la demanda formulada per la representació processal de la societat "Pyrénées S.A." i imposant a la part agent les costes de la instància i sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-